

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 12C/42/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319201460
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5319201460.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v spore žalobcu Z. L., nar. XX.X.XXXX, XXX XX S. Č.. XXX, právne zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík, s.r.o., Potočná č. 2835/1A, 022 01 Čadca, IČO: 36 866 849, proti žalovanému SR, zast. Generálnou prokuratúrou SR, Štúrova č. 2, 812 85 Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vo výške 1175,55 Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1175,55 Eur titulom nároku na náhradu škody v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% vo výške, ktorá bude vyčíslená po právoplatnosti rozsudku VSÚ prvostupňového súdu, v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia VSÚ.

o d ô v o d n e n i e :

1. Záväzným predmetom sporu, ktorým súd bol viazaný podľa § 212 ods. 2 a § 216 ods. 2 CSP, bol žalobný návrh žalobcu na zaplatenie sumy 1175,55 Eur titulom nároku na náhradu škody. Súd nie je viazaný iba predmetom konania, ale aj základom uplatneného nároku. Základ uplatneného nároku bol ten, že žalobca žiadal sumu zaplatiť ako náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím žalovaného. Právnym posúdením veci zo strany žalobcu súd nebol viazaný.

2. Skutkové tvrdenia, ktoré uviedol žalobca v žalobe zo dňa 28.5.2019 v nadväznosti na § 132 ods. 1, 2, 3 CSP boli tie, že žalovaný mu spôsobil škodu vydaním nezákonného rozhodnutia, ktorú žiadal nahradiť. Škoda, ktorú žiada nahradiť, je vo výške 1175,55 Eur. Nezákonným rozhodnutím žalovaného je uznesenie Obvodného oddelenia PZ SR v Turzovke zo dňa 9.10.2013 ČVS:ORP-341/TU-CA-2013, ktorým bolo vznesené obvinenie voči žalobcovi za trestný čin ublíženia na zdraví a za trestný čin výtržníctva. Rozsudkom Okresného súdu v Čadci č. konania 2T/93/2015-492 zo dňa 15.12.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. konania 2To/26/2018-532 zo dňa 22.8.2018 bol žalobca spod obžaloby oslobodený, pretože nebolo preukázané, že skutok je trestným činom. Z toho dôvodu žalobca mal zato, že zo strany žalovaného išlo o vydanie nezákonného rozhodnutia a že žalobca má v príčinnej súvislosti s vydaním nezákonného rozhodnutia právo na náhradu škody. Škoda spočíva vo vynaložených trovách právneho zastúpenia, ktoré žalobca musel zaplatiť v príčinnej súvislosti s vydaním nezákonného rozhodnutia o vznesení obvinenia, pretože sa proti vznesenému obvineniu musel brániť za pomoci svojho právneho zástupcu.

3. Aké tvrdenia uviedla žalovaná: Žalovaná v koncentračných lehotách podľa § 167 CSP uviedla vo vyjadrení k žalobe a v duplike, že nárok žalobcu na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím žalovanej neuznáva, je nedôvodný. Spochybnenie nároku je v právnej rovine. Nejde o spochybnenie v skutkovej alebo dôkaznej rovine. Právnym posúdením strán konania nie je súd viazaný.

Právne posúdenie patrí súdu. V odpovedi na žiadosť o predbežné prerokovanie nároku čl. 37 spisu žalovaná uviedla, že uznesenie, ktorým bolo vznesené obvinenie voči žalobcovi, nemožno považovať za nezákonné rozhodnutie podľa § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. Uznesenie o vznesení obvinenia nebolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Pritom súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu, ktorý by uznesenie o vznesení obvinenia zrušil pre nezákonnosť. Oslobodzujúci rozsudok nemôže takéto rozhodnutie nahradiť, pretože stupeň dôvodnosti procesného postupu pri vznesení obvinenia je odlišný od situácie, kedy otázku viny a trestu hodnotí a posudzuje súd po podaní obžaloby. Zákonným predpokladom pre vznesenie obvinenia voči konkrétnej osobe je dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, avšak pre prijatie rozhodnutia o vine musí byť vina obžalovaného preukázaná nad akúkoľvek pochybnosť. Rovnaké dôvody sú uvedené vo vyjadrení k žalobe čl. 54 spisu a v duplike čl. 78 spisu.

4. Uvedený skutkový stav súd subsumoval pod ustanovenia zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci, keďže nezákonné rozhodnutie, uznesenie Obvodného oddelenia PZ SR v Turzovke ČVS:ORP-341/TU-CA-2013 o vznesení obvinenia za trestný čin ublíženia na zdraví a trestný čin výtržníctva voči žalobcovi bolo vydané dňa 9.10.2013.

5. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/13/2009 zo dňa 24.2.2010 v nadväznosti na teraz platné a účinné ustanovenia § 132 ods. 1, 2, 3 CSP má žalobca povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, rozhodujúcu z hľadiska hypotézy právnej normy. Žalobca bol teda povinný produkovať všetky rozhodujúce skutkové tvrdenia určované hypotézou hmotnoprávnej normy. Hmotnoprávna norma určuje rozsah dôkazného bremena. Skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, skutočnosti vylučujúce právo musí tvrdiť žalovaný. Povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť žalovaného nastupuje až po splnení povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti žalobcu. Strany konania v rámci dôkazného bremena musia rešpektovať negatívnu dôkaznú teóriu, teda skutočnosť, že nie je možné žiadať spravodlivo od strany konania, aby preukázala reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti. Je potrebné preukázať existenciu právnej skutočnosti. Z hľadiska dôkazného bremena v nadväznosti na § 132 ods. 1, 2, 3 CSP a hmotnoprávnu normu zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci bolo povinnosťou žalobcu produkovať tvrdenia a dôkazy:

a) splnenie podmienky podľa § 15 ods. 1 zákona - predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody s príslušným orgánom ako podmienka delenej právomoci Okresného súdu v Čadci vo veci konať a rozhodovať,

b) titul pre náhradu škody podľa § 6 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z. z., podľa ktorého právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa ods. 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov,

c) škodu a výšku škody podľa § 5 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., podľa ktorého právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní,

d) príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou, keďže v danom prípade ide o objektívnu zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie, súd dospel k záveru, že žalobca uniesol svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť v celom rozsahu:

a) V nadväznosti na § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci preukázal, že podal 12.2.2019 čl. 35 spisu žiadosť o predbežné prejedanie nároku na náhradu škody žalovanému. Táto povinnosť je preukázaná bez ohľadu na skutočnosť, že žalovaná na čl. 37 spisu nesúhlasila s nárokom na náhradu škody. Týmito dôkazmi súd mal preukázané, že je daná právomoc súdu vec prejednať a rozhodnúť. V danom prípade ide o delenú právomoc medzi žalovanou a súdom. Pokiaľ by žalobca nesplnil povinnosť prioritne uplatniť nárok podľa § 15 ods. 1 uvedeného zákona, nebola by daná právomoc súdu konať a rozhodovať o nároku na náhradu škody. Súd by musel konanie o nároku na náhradu škody zastaviť pre nedostatok právomoci. Žalobca tak preukázal, že túto zákonnú podmienku splnil, je daná právomoc Okresného súdu v Čadci vo veci konať a rozhodovať o nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci podľa zák. č. 514/2003 Z. z.

b) Žalobca uniesol povinnosť tvrdenia i dôkazné bremeno aj v nadväznosti na preukázanie zákonnej podmienky uplatnenia nároku podľa § 6 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z. z., teda titulu na náhradu škody. Podľa uvedeného ustanovenia právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím

možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa ods. 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Listinnými dôkazmi čl. 7, 11, 12, 14, 16, 26, 30 mal súd preukázanú existenciu nezákonného rozhodnutia na čl. 7 spisu, uznesenia OO PZ Turzovka ČVS:ORP-341/TU-CA-2013 z o dňa 9.10.2013, ktorým bolo začaté voči žalobcovi trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví a výtržníctva. Proti uzneseniu bol podaný riadny opravný prostriedok v zmysle osobitných predpisov (čl. 11 spisu sťažnosť zo dňa 25.10.2013 a dôvody sťažnosti zo dňa 19.11.2013 na čl. 11 rub spisu a na čl. 12 spisu uznesenie Pv 378/13-16 zo dňa 16.12.2013, ktorým sťažnosť bola zamietnutá ako nedôvodná). Súd taktiež mal preukázané listinným dôkazom, rozsudkom na čl. 16 spisu č. konania 1T/93/2015-492 zo dňa 15.12.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.8.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. konania 2To/26/2018-532 zo dňa 22.8.2018 na čl. 30 spisu, že žalobca bol oslobodený spod obžaloby z dôvodu, že skutok nie je trestným činom, neboli preukázané všetky znaky trestného činu. Rozsudok je odôvodnený okrem iného tak, že uznesenie o vznesení obvinenia predstavuje vyšší stupeň pravdepodobnosti, kým rozsudok musí preukázať vinu obžalovaného, ktorá preukázaná nebola. Uvedené listinné dôkazy súd vyhodnotil podľa § 191 ods. 1, 2 CSP ako dôkazy verejnými listinami, ktoré potvrdzujú pravdivosť toho, čo je v nich uvedené. Zároveň ide o právoplatné rozhodnutia „res iudicata“. Nebol podaný mimoriadny opravný prostriedok. Právoplatne rozhodnutá vec bráni iným záverom, než sú vo verejných listinách uvedené. Súd teda vychádza zo záveru, že ide o pravdivé, vierohodné listiny. V nadväznosti na § 193 CSP, § 194 CSP, súd z týchto listín vychádzal a netvorili predmet dokazovania čo do obsahu, vierohodnosti a pravdivosti týchto listín. Týmto listinami mal súd preukázanú existenciu nezákonného rozhodnutia, ktorým bolo vznesené obvinenie voči žalobcovi a rozsudok, ktorým bol právoplatným spôsobom žalobca oslobodený spod obžaloby. V tomto smere súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu v Čadci v obdobnej veci č. konania 4C/20/2016-186 zo dňa 1.8.2017, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. konania 10Co/335/2017-230 zo dňa 30.5.2018, body 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, kde Krajský súd v Žiline uviedol, že je dlhodobou ustálená súdna prax v otázke vyhodnotenia uznesenia o vznesení obvinenia ako nezákonného, ak v konečnom dôsledku dôjde k oslobodeniu spod obžaloby (R 70/94, R 35/1991, analogicky R 37/2013, R 37/2014). Odvolací súd tu uviedol, že v tomto smere, v porovnaní s orgánmi štátu, žalovaná osoba, proti ktorej je vedené trestné stíhanie, je v nevýhode. Štát disponuje na tento účel osobitne zriadeným odborným aparátom, na rozdiel od žalobcu. Žalobcovi Ústava zaručuje právo na právnu pomoc (článok 47 ods. 2, článok 50 ods. 3 Ústavy SR). Súčasťou daného práva z hľadiska stíhanej osoby je oprávnenie požadovať náhradu účelne vynaložených nákladov konkrétnej právnej pomoci ako materiálnej ujmy spôsobenej štátom. Niet preto racionálneho dôvodu nepriznať fyzickej osobe právo na náhradu trov obhajoby, ak neopodstatnene bolo vedené trestné stíhanie, resp. žalovaná nebola spôsobilá preukázať tvrdenú vinu pôvodne uvedenú v uznesení o vznesení obvinenia, resp. potvrdiť dôvodnosť vzneseného obvinenia právoplatným odsúdením. Z tohto dôvodu odvolací súd konštatoval, že nie je možné vychádzať z rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IIÚS163/2013 z 13.11.2014 z hľadiska vnímania uznesenia o vznesení obvinenia ako nezákonného vo vzťahu k oslobodzujúcemu výsledku konania. Samotný Ústavný súd SR vydal rozhodnutia plne akceptujúce doterajšiu judikatúru všeobecných súdov, prioritne Najvyššieho súdu SR napr. IÚS548/2012 zo 7.12.2012, IIÚS25/2011 z 24.3.2011. Poukázal na aktuálne rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IÚS320/2016 zo 7.7.2016, ktorý konštatoval: „Pre posúdenie nezákonnosti rozhodnutia, resp. postupu orgánu činného v trestnom konaní, nie je rozhodujúce, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo.“ Tým mal súd preukázané, že existuje nezákonné rozhodnutie uznesenia o vznesení obvinenia voči žalobcovi, ktoré bolo zrušené oslobodzujúcim rozsudkom. Existuje teda titul pre náhradu škody podľa § 6 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z. z.

c) Škoda a výška škody: Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Žalobca uplatnil škodu vo výške úkonov právnej pomoci, ktorá je v žalobnom petite uvedená vo výške 1175,55 Eur. Faktúra na čl. 41 spisu je však faktúra č. 2019062 splatná 16.2.2019 len na sumu 175,50 Eur a nie na sumu 1175,55 Eur. Škoda vzniká až zaplatením, vynaložením nákladov. Na čl. 40 rub spisu sú však účtovné doklady k úplne iným faktúram, než je faktúra č. 2019062 a tieto iné faktúry neboli pripojené k žalobe. Na čl. 40 spisu je príjmový doklad zo dňa 25.10.2013 na sumu 500,- Eur, je uvedený ako platba k faktúre č. 2013656, ktorá v súdnom spise pripojená nebola a nie je zrejماً príčinná súvislosť s týmto sporom. Príjmový doklad zo dňa 31.5.2014 na sumu 500,- Eur čl. 40 rub spisu je k faktúre č. 2014383, ktorá nebola k žalobe pripojená. Nie je teda zrejماً, či ide o

príčinnú súvislosť s týmto sporom. Z hľadiska vyúčtovania škody, úkonov právnej pomoci, ich vzniku, zaplatenia tejto škody, výšky škody, teda podľa názoru súdu existovali rozpory, avšak žalovaný ani v odpovedi na žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ani vo vyjadrení k žalobe, ani v duplike nenamietol existenciu (vynaloženie, zaplatenie škody), výšku škody, príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím uplatňovaným v konaní sp. zn. 12C/42/2019 a úkonmi právnej pomoci, teda vzniknutou škodou. Z toho dôvodu v nadväznosti na § 186 ods. 2 CSP súd mal zato, že je nesporná výška škody 1175,55 Eur uplatnená žalobou, je nesporné, že žalobca advokátovi zaplatil 1175,55 Eur, teda že škoda v tejto výške vznikla zaplatením a že je nesporné, že všetky úkony právnej pomoci sú v príčinnej súvislosti s uplatnením nároku na náhradu škody súvisiacej s vydaním nezákonného rozhodnutia prejednávaného pod sp. zn. 12C/42/2019. Taktiež za nesporné súd považoval vzhľadom k tomu, že neexistovali námietky v tomto smere zo strany žalovaného, že všetky úkony právnej pomoci boli účtované v súlade s Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov, pretože počet a výška úkonov právnej pomoci zo strany žalovanej v koncentračných lehotách spochybnená nebola. Tým mal súd splnenú ďalšiu podmienku uplatneného nároku na náhradu škody.

d) Bolo povinnosťou žalobcu preukázať aj príčinnú súvislosť medzi vzniknutou škodou, jej výškou a nezákonným rozhodnutím súdu, ktoré je prejednávané v tomto konaní pod sp. zn. 12C/42/2019. Z dôvodov uvedených v predchádzajúcej časti pod písm. c) súd opakovane konštatuje, že vychádzal z nesporných tvrdení podľa § 186 ods. 2 CSP o tom, že škoda vznikla, že vznikla vo výške 1175,55 Eur a že všetky úkony právnej pomoci boli účtované v súlade s Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov a že všetky úkony právnej pomoci sú v príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou, pretože žalovaná v koncentračných lehotách podľa § 167 CSP tieto skutočnosti týkajúce sa výšky škody, zaplatenia, teda vzniku škody, príčinnej súvislosti vzniku škody s nezákonným rozhodnutím, správnosti účtovania úkonov právnej pomoci nespochybnila, neurobila ich spornými a preto sú podľa § 186 ods. 2 CSP nesporné. Ide o sporové konanie, kedy súd z úradnej moci nevykonáva dokazovanie k nesporným tvrdeniam strán konania (v tomto smere opakovane súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu v Čadci v obdobnej veci č. konania 4C/20/2016-186 zo dňa 1.8.2017 a rozsudok Krajského súdu v Žiline č. konania 10Co/335/2017-230 zo dňa 30.5.2018. V tejto veci žalovaná vznesla námietku. Žalovaná v tomto konaní namietla počet úkonov právnej pomoci, ich príčinnú súvislosť s nezákonným rozhodnutím a efektívnym hájením práva žalobcu vzhľadom k nesprávnemu účtovaniu úkonov právnej pomoci. V tomto prípade prvostupňový súd žalobcu čo do zaplatenia sumy 232,94 Eur zamietol, pretože mal zato, že v tejto časti čo do preukázania existencie škody, výšky škody, príčinnej súvislosti škody s nezákonným rozhodnutím žalobca neunesol dôkazné bremeno, ale prvostupňový súd tak postupoval na námietku žalovanej. Dospel k záveru, že čo do sumy 3865,42 Eur bola preukázaná príčinná súvislosť úkonov právnej pomoci s efektívnou obhajobou práva žalobcu, kým v časti zamietnutej 232,94 Eur súd dospel k záveru, že v tejto časti síce žalobca zaplatil uvedené náklady, trovy konania, neboli však vynaložené v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím súdu a efektívnou obhajobou práva žalobcu, ale boli spôsobené nesprávnym uplatnením v rozpore s Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. Boli teda spôsobené v príčinnej súvislosti s porušením povinností advokáta účtovať v súlade so zákonom a nie v príčinnej súvislosti s vydaním nezákonného rozhodnutia. Takúto škodu by bol povinný nahradiť žalobcovi advokát a nie žalovaná. V tejto časti ostal rozsudok prvostupňového súdu nedotknutý aj po rozhodnutí odvolacieho súdu rozsudkom 10C/335/2017-230 zo dňa 30.5.2018).

6. Trovy konania: V konaní v nadväznosti na § 255 ods. 1 CSP plný úspech mal žalobca. Súd mu priznal preto právo na náhradu trov konania v rozsahu plného úspechu, v rozsahu 100%. Výška bude vyčíslená po právoplatnosti rozsudku VSÚ prvostupňového súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.